ชื่อเรื่อง การปลูกกล้วยไม้ไทยคืนสู่ป่าโดยชุมชนมีส่วนร่วม ป่าชุมชนบ้าน

ทุ่งขาว ตำบลป่าป้อง อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน นางสาวนงลักษ์ ชูพันธ์

ชื่อปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาภูมิสังคมอย่างยั่งยืน

ประธานกรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ คร.เกรียงศักดิ์ ศรีเงินขวง

บทคัดย่อ

การศึกษาการปลูกเลี้ยงกล้วยไม้ไทยคืนสู่ป่าโดยชุมชนมีส่วนร่วม ป่าชุมชนบ้าน ทุ่งยาว อำเภอคอยสะเกิด จังหวัดเชียงใหม่ ในระยะแรกเป็นการสำรวจชนิดพันธุ์กล้วยไม้ไทยที่ เจริญเดิบโตอยู่ในพื้นที่ป่าชุมชนบ้านทุ่งยาว ในเส้นทางเดินที่ชุมชนใช้ประโยชน์จากป่า พบว่า ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรรณ และป่าผสมระหว่างป่าเบญจพรรณและป่าเต็ง รัง ที่มีระดับความสูงจากน้ำทะเลดั้งแค่ 366 เมตร ถึง 527 เมตร ชนิดพืชพรรณที่พบได้แก่ เต็ง รัง พลวง จากการสำรวจพบไม้ยืนต้นและไม้เถาเลื้อยที่กล้วยไม้อิงอาศัยเพื่อการเจริญเติบโต จำนวน 18 ชนิด ไม้ยืนต้นที่พบกล้วยไม้เกาะติตมากคือ เค็ง พลวง เหียง ตีนนก ส้าน และที่พบ น้อยได้แก่ สมอภิเภก ตีนตั้ง ตะแบก ใคร้มด ไม้ห้า และค้นลุง และจากการสำรวจพบชนิดพันธุ์ กล้วยไม้ไทยที่ในพื้นที่ทั้งหมดจำนวน 24 ชนิด 11 สกุล เป็นกล้วยไม้ประเภทอิงอาศัยทั้งหมด ชนิดพันธุ์ที่พบมากที่สุดได้แก่ เขาแพะ สามปอยนก ถ้างปลา กล้วยไม้ที่พบจำนวนน้อย ได้แก่ เอื้องนมหนู กุหลาบอินทจักร เอื้องคำปอน และจากการสำรวจขังพบความสัมพันธ์ของชนิดพันธุ์ กล้วยไม้ไทยกับชนิดพืชพรรณ ที่เกาะอาศัย พบว่ากล้วยไม้ที่สามารถเกาะอาศัยกับไม้ยืนต้นได้มากชนิดคว่าจะมีการกระจายพันธุ์ได้มากกว่า สำหรับทิศทางและความสูงที่กล้วยไม้เกาะอาศัย พบว่ากล้วยไม้ส่วนมากมีการเจริญเดิบโตและกระจายพันธุ์ได้ดีที่สุดในสภาพเป็นป่าเต็งรัง ทางทิศ ตะวันออกและทิสเหนือของต้น และที่ระดับความสูงจากพื้นดินไม่เกิน 10 เมตร

จากการศึกษาในระยะที่สองเป็นการศึกษาการเจริญเติบโตของกล้วยไม้หลังการปล่อยคืนสู่ ป่าตามชนิคที่พบจากการสำรวจในพื้นที่ จำนวน 7 ชนิค ได้แก่ เอื้องช้างน้าว (Dendrobium pulchellum Roxb. ex Lindl.) เอื้องเงิน (Dendrobium draconis Rchb. f.) เอื้องสายสามสี (Dendrobium crystallinum Rchb. f.) เอื้องคอกมะขาม (Dendrobium delacourii Guill.) เอื้องผึ้ง (Dendrobium lindleyi Steud.) กะเรกะร่อน (Cymbidium aloifolium (L.) Sw.) และเอื้องเขาแกะ (Rhynchostylis coelestis Rchb. f.) ชนิคละ 20 ต้น นำปลูกติดกับต้นไม้โดยใช้ลวคขนาดเล็ก ใน 4 ทิสทางได้แก่ ทิสเหนือ ทิสใต้ ทิสตะวันออก และทิสตะวันตก ทำการเก็บบันทึกข้อมูลการ เจริญเดิบโด และอัตราการรอดตายของกล้วยไม้ ในระยะเวลา 30 60 90 และ365 วัน หลังจากการ ปล่อยคืนสู่ป่า และนำข้อมูลวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป พบว่ากล้วยไม้เอื้องผึ้งให้จำนวน ลำลูกกล้วยและความกว้างของลำลูกกล้วยมากที่สุด กล้วยไม้ที่ให้ความสูงของลำลูกกล้วยมากที่สุด ได้แก่เอื้องช้างน้าว และกล้วยไม้กะเรกะร่อน ให้จำนวนหน่อใหม่และจำนวนใบมากที่สุด สำหรับ การศึกษาอัตราการรอดตาย พบว่ากล้วยไม้ เอื้องช้างน้าว เอื้องสายสามสี และเอื้องเขาแกะ มีอัตรา การรอดมากที่สุดเท่ากัน คือ ร้อยละ 95 รองลงมาคือกล้วยไม้เอื้องผึ้ง กะเรกะร่อน และเอื้อง ดอกมะขาม ซึ่งที่มีอัตราการรอดเท่ากับ ร้อยละ 85 85 และ80 ตามลำคับ ส่วนกล้วยไม้เอื้องเงินมี อัตราการรอดน้อยที่สุด เท่ากับร้อยละ 75 และพบว่ากล้วยไม้ทุกชนิดที่ทำการวิจัย จะเริ่มมีการตาย ในช่วง 90 วันหลังการปลูก หรือประมาณช่วงเดือนชันวาคม ของการทำวิจัย ส่วนความสัมพันธ์ ของทิสทางที่ปลูกกล้วยไม้คิดกับต้นไม้ พบว่าไม่มีความแดกต่างกันทางสถิติต่อการเจริญเติบโต ของกล้วยไม้ในทุกชนิด ดังนั้นจึงควรนำผลการศึกษาดังกล่าวปรับใช้ต่อไปเพื่อประโยชน์ในการ คืนกล้วยไม้ไทยสู่ป่าให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

Title Wild Orchid Conservation by Community Participation,

Baan Tung Yao, Doisaket District, Chiangmai

Author Miss Nongluk Choopun

Degree of Master of Seience in Geosocial Based Sustainable

Development

Advisory Committee Chairperson Associate Professor Dr. Kriangsak Sri-ngernyuang

ABSTRACT

The study on culturing wild orchids and returning them to the forest by eommunity participation started by conducting a survey in the species of native Thai orchids grown at the community forest at Ban Tung Yao. The forest types found at an elevation of between 366 to 527 meters above sea level along the walking path in the community were Dry Dipteroearp Forest (DDF) and Mixed Deciduous Dipteroearp Forest (MDF). Dominant species found were Shorea obtusa Wall. ex Bl, Shorea siamensis Miq and Dipterocarpus tuberculatus Roxb. Trees and elimbers where the orchids thrived and matured consisted of 18 species were presented in the forest. Trees which orchids grew on it included the following: Shorea obtusa Wall. ex Bl., Dipterocarpus tuberculatus Roxb., Dipterocarpus obtusifolius Teijsm. Ex Miq., Vitex pinnata Linn. and Dillenia obovata (Blume) Hoogland; while other few species included the following: Terminalia bellirica (Gaertn.) Roxb., Calycopteris floribunda Lamk., Lagerstroemia floribunda Jack ex Blume, Ilex umbellulata (Wall.) Loesn., Syzygium albiflorum (Duthie ex Kurz) Bahadur & R.C.Gaur and Ficus drupacea Thunb. There were also 23 species and 11 families of the native Thai orehids and majority of them included the following: Cleisostoma arietinum (Rchb. f.) Garay, Vanda Finet and Cleisostoma liouvillei fuerstenbergianum F. Kranzl, while minority included the following: Acriopsis indica Wight, Aerides flabellata Rolf & Downie and Dendrobium dixanthum Rchb. f. The survey also found that there was a relationship between the type of wild orehids and tree species as habitat, since the orchid that can grow on the plant habitat can spread more. For the forest type and height on the tree where orehids grew were DDF and located at the direction on the east and north and at the height lower than 10 meters.

Based on the second period of this study, 7 varieties of wild orchid were found: Dendrobium pulchellum Roxb ex Linndl, Dendrobium draconis Rchb.f., Dendrobium crystallinum Rchb.f., Dendrobium delacourii Guill, Dendrobium lindleyi Steud, Cymbibium aloifolium (L.) Sw., and Rhynchostylis coelestis Rchb.f. 20 shoots each. They were attached to the trees by a small wire in a directions: north, south, east, and west. Growth performance and survival rate were recorded in the interval period of time of 30, 60, 90, and 356 days after returning the orchids to the forest. Obtained data were analyzed by using the statistical package program. It was found that Dendrobium lindleyi Steud. gave a highest number of pseudobulb with a widest ones. Meanwhile, Dendrobium pulchellum Roxb ex Linndl. gave a highest pseudobulb and Cymbibium aloifolium (L.) Sw. gave a highest number of new shoots with a highest number of leaves. For survival rate of the orchids, it was found that Dendrobium pulchellum Roxb ex Linndl., Dendrobium crystallinum Rchb.f., and Rhynchostylis coelestis Rchb.f. had a highest survival rate (95 percent). This was followed by Dendrobium lindleyi Steud., Cymbibium aloifolium (L.) Sw., and Dendrobium delacourii Guill. (85, 85, and 80 percent, respectively). However, Dendrobium draconis Rchb.f. was found to have a lowest survival rate (75 percent). Besides, it was found that all varieties of the orchids began to die during 90 days after it was grown (around December). It was found that there was no statistical difference on growth performance of all of the orchid varieties. Thus, this study is beneficial for the efficient growing of cultured Thai orchids that are returned to the forest.